

Arrest

nr. 202 137 van 9 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERBEEK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Dansing, Kaski district (Nepal). Op 25 juli 2005 vroeg u voor het eerst asiel aan. U verliet Nepal na problemen gekend te hebben met maobadi en het Nepalese leger. Op 2 december 2005 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas. U ging tegen deze weigeringsbeslissing in beroep en op 13 maart 2007 weigerde de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen u eveneens de vluchtelingenstatus omdat u, gelet op de fundamenteel gewijzigde situatie in Nepal, niet aannemelijk had gemaakt nog een vervolging te riskeren in geval van een terugkeer naar Nepal. Zonder België verlaten te hebben diende u op 29 november 2016 een tweede asielaanvraag in.

U was toen zwanger en was net als uw partner A. K. (O.V. X) niet in het bezit van verblijfsdocumenten. U hoopte via de asielpcedure wat te bereiken. U vreest bij een terugkeer naar Nepal niet aanvaard te worden door uw familie, schoonfamilie en de Nepalese maatschappij omdat u, als christen en Mongoolse, een relatie heeft met een Brahmaan. Uw familie is niet op de hoogte van uw relatie, noch van het feit dat u sinds 24 april 2017 moeder bent geworden. U geeft tot slot aan in 2014-2015 in België meerdere anonieme dreigtelefoons ontvangen te hebben waarbij u in het Nepalees met de dood werd bedreigd. Ook ten gevolge hiervan vreest u problemen in Nepal. U bent in het bezit van uw Nepalees paspoort (uitgereikt op 30 april 2008 door de Nepalese ambassade in Brussel) en de geboorteakte van uw dochter.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat in het kader van uw eerste asielaanvraag, waarbij u zich beriep op problemen met Maobadi en het Nepalese leger, de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 13 maart 2007 besloot om u de vluchtelingenstatus te weigeren gelet op de fundamenteel gewijzigde situatie in Nepal. U brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie. U beroept zich in het kader van uw tweede asielaanvraag immers op de gevreesde problemen met uw familie, schoonfamilie en de Nepalese maatschappij ten gevolge van uw interkaste relatie met K. A. en uw vrees voor problemen ten gevolge van de anonieme dreigtelefoons die u in 2014/2015 ontving in België.

U bent er evenwel geenszins in geslaagd aannemelijk te maken dat u, als christen, ten gevolge van uw interkasterelatie een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming riskeert.

Hoewel u meermaals gevraagd werd om concreet aan te geven in welk opzicht u niet aanvaard zou worden door uw familie en schoonfamilie, kwam u niet verder dan te stellen dat uw familie mogelijks geen contact met u zal willen en dat u niet in staat zal zijn een normaal leven te leiden (CGVS, p.6-7). Dat uw familie mogelijks geen contact meer met u wil, kan geenszins beschouwd worden als vervolging of ernstige schade. Uit uw vage en algemene stelling geen normaal leven te kunnen leiden, kan evenmin een vervolging of ernstige schade afgeleid worden.

Wat betreft uw vrees niet aanvaard te worden door de maatschappij omdat u een interkasterelatie heeft, moet allereerst opgemerkt worden dat uit informatie blijkt dat, hoewel dergelijke relaties/huwelijken nog een taboe zijn in Nepal, er een daling vast te stellen is in het aantal problemen die betrokken koppels kennen. NGO's wijzen wat dit betreft op de mogelijke positieve invloed van anti-discriminatie wetgeving. Bovendien lanceerde de Nepalese overheid het initiatief om interkaste koppels die huwen financiële steun te bieden. Informatie stelt tevens dat in stedelijke regio's, zoals de Kathmanduvalei, het onderscheid tussen kasten aan het verminderen is.

Wat betreft het feit dat u christen bent, moet - niettegenstaande antichristelijke gevoelens toenemen in Nepal (oa door hate-speech van enkele politici), en het (aanzetten tot) bekeren van anderen strafbaar is - opgemerkt worden dat personen die onterecht beschuldigd werden van bekeringsactiviteiten werden vrijgesproken waardoor christelijke leiders in Nepal hun groeiend geloof in justitie en de rechtsstaat hebben geuit, dat aanslagen tegen christelijke gemeenschappen werden/worden onderzocht door de politie, dat christelijke ziekenhuizen en welzijnsorganisaties blijven functioneren zonder overheidsbemoeienissen, en dat eerdere wetgeving waarbij Kerstdag niet langer een officiële feestdag was werd ingetrokken waarbij de eerste minister en de president openlijk hun steun betuigden. Hoewel sommige christelijke gemeenschappen melding maken van moeilijkheden inzake de toegang tot gekochte grond om begrafenissen te houden, stellen veel andere christelijke gemeenschappen dat zij nog steeds in staat zijn om grond te kopen voor begrafenissen en nog begrafenissen konden houden.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan aldus geenszins a priori gesteld worden dat u ten gevolge van uw interkasterelatie en uw religie een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zal kennen.

Uit de anonieme dreig telefoons die u in 2014/2015 ontving in België, kan evenmin een actueel risico op vervolging of ernstige schade afgeleid worden. Na 2015 ontving u dergelijke telefoons niet meer. U weet bovendien niet door wie of waarom de bedreigingen werden geuit en brengt geen indicaties aan waaruit blijkt dat u actueel hieromtrent nog problemen dient te vrezen bij een terugkeer naar Nepal (CGVS, p.9-10).

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit en die van uw dochter staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel. Zij hekelt dat het Commissariaat-generaal overweegt dat verzoekster er niet in geslaagd is om aannemelijk te maken dat zij als christen, ten gevolge van haar interkasterelatie, een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster meent immers dat uit verschillende recente landenrapporten en lokale media, geciteerd in het verzoekschrift, blijkt dat zij wegens haar religie en interkasterelatie wel degelijk vervolging vreest, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster benadrukt dat zij zich in een bijzonder precaire situatie bevindt, aangezien zij een dochter heeft van nog geen jaar oud, die eveneens riskeert in een risicovolle situatie terecht te komen bij een gedwongen terugkeer naar Nepal. Zij besluit dat de commissaris-generaal aldus misbruik maakt van zijn discretionaire bevoegdheid.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van “*de invulling van het begrip ‘vluchteling’*” van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), stelt verzoekster na een uitgebreide theoretische uiteenzetting dat zij *in casu* een gegronde vrees voor vervolging koestert, nu zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst onterecht beschuldigd zal worden van het (aanzetten tot) bekeren van een Nepalese inwoner naar een ander geloof, waar strafrechtelijke sancties op staan in Nepal. Ze verduidelijkt immers dat zij een relatie heeft met A. – een Nepalees die hindoe is – en bovendien een dochtertje heeft. Verzoekster benadrukt dat zij vreest dat haar schoonfamilie en/of de Nepalese maatschappij zal vermoeden dat zij haar partner en dochter tot het christelijk geloof heeft bekeerd. Zij besluit dat er aldus een redelijke kans op vervolging bestaat bij een eventuele terugkeer naar Nepal.

In een derde middel voert verzoekster in subsidiaire orde de schending van “*het begrip ‘subsidiaire beschermingsmaatregelen’*” van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan. Na een uitgebreide theoretische uiteenzetting stelt zij in haar verzoekschrift als volgt:

“Men kan vaststellen dat verzoekster in casu aan alle voorwaarden gesteld door 48/4 Vreemdelingenwet beantwoordt: gelet op (i) de strafrechtelijke sanctionering in geval van personen die verdacht worden van het (aanzetten tot) bekeren van hindoes, en (ii) de huidige zeer precaire toestand in Népal van zowel christenen als personen in een interreligieuze of interkaste relatie, waarvoor verzoekster eveneens verwijst naar de recente informatie uit landenrapporten en lokale media zoals aangehaald in middel 3.2.1.A., zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer naar Népal een reëel risico loopt op een ernstige schade, meer bepaald een onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing. Het is daarenboven zeer aannemelijk dat het dochtertje van verzoekster enige impact ondervindt van dit risico in hoofde van haar moeder, wat in alle opzichten te vermijden is gelet op de zeer jonge leeftijd van het kind (< 1 jaar).

Rekening houdend met bovenstaande argumentatie acht verzoekster dat, indien geoordeeld wordt dat zij niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking zou komen zij minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden."

2.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift volgende stavingsstukken: het "*UNSCIRF Annual Report 2017 – Tier 3: Other countries/regions monitored – Nepal*" van United States Commission on International Religious Freedom van 26 april 2017 (stuk 3), het "*2016 Country Reports on Human Rights Practices – Nepal*" van United States Department of State van 3 maart 2017 (stuk 4) en het artikel "*Nepal: Jajarkot inter-caste couple forced to leave home*" van The Himalayan Times van 28 januari 2016 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekster werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 2 december 2005 besloten tot een weigeringsbeslissing omwille van de ongeloofwaardigheid van het door verzoekster aangehaalde asielaanvraag. De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd bij het arrest van 13 maart 2007 van de Vaste Beroepscommissie bevestigd.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende asielaanvragen, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in het kader van haar huidige, tweede asielaanvraag, niet langer beroept op de asielmotieven die zij tijdens haar vorige asielaanvraag inroep. Verzoekster geeft immers aan vervolging te vrezen als christene ten gevolge van haar interkasterelatie.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij zich beperkt tot vage en algemene verklaringen; (ii) uit de informatie blijkt dat, hoewel interkasterelaties/-huwelijken nog een taboe zijn in Nepal, er een daling vast te stellen is in het aantal problemen die de betrokken koppels kennen, de overheid een initiatief gelanceerd heeft om interkaste koppels die huwen financiële steun te bieden en in stedelijke regio's, zoals Kathmanduvalei, het onderscheid tussen kasten aan het verminderen is; (iii) hoewel antichristelijke gevoelens toenemen in Nepal en het (aanzetten tot) bekeren van anderen strafbaar is, kan worden opgemerkt dat onterecht beschuldigde personen werden vrijgesproken, dat aanslagen tegen christelijke gemeenschappen werden/worden onderzocht door de politie, dat christelijke ziekenhuizen en welzijnsorganisaties blijven functioneren zonder overheidsbemoeienissen en dat de eerdere wetgeving die bepaalde dat Kerstdag niet langer een officiële feestdag was werd ingetrokken; (iv) de door verzoekster voorgehouden anonieme

dreig telefoons gestopt zijn na 2015 en zij bovendien niet weet wie of waarom de bedreigingen werden geuit, noch brengt zij enige indicatie aan waaruit blijkt dat zij hieromtrent actueel nog problemen dient te vrezen bij een terugkeer naar Nepal en (v) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar asielaanvraag ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal immers op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering als zou zij als christen, omwille van haar interkasterrelatie met A. K. – die hindoe is – haar familie, haar schoonfamilie en de Nepalese maatschappij vrezen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overweegt vooreerst op goede gronden dat verzoekster zich beperkt tot vage verklaringen en algemene stellingen wanneer zij gevraagd wordt om concreet aan te geven in welk opzicht zij niet aanvaard zou worden door haar familie en schoonfamilie. Zo stelt zij gedurende haar gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers als volgt: *“Wat vreest u precies dat uw familie zou doen? Ze zouden mij niet aanvaarden. Hoe zou zich dat concreet uiten? De familie van K. wou dat hij met iemand van dezelfde kaste zou trouwen. U zegt dat uw familie u niet zou aanvaarden, wat zouden ze concreet doen? Als ze mij niet zouden aanvaarden, dan zou ik problemen krijgen: stress en depressie en dochter zou daaronder lijden. Stel dat je ergens woont en de maatschappij aanvaardt je niet, dan is het moeilijk daar te blijven wonen. Maar dat niet aanvaard worden, wat is dat, is dat gewoon niet uitgenodigd worden op bezoek of wat is dat? Wat wil u, wat bedoelt u, dat ze mij slaan of zo. Dat zeg ik niet, is aan u om te verduidelijken, u vreest niet aanvaard te worden, wel wat is dat concreet dat u vreest? Ze zouden misschien geen contact met mij hebben en dat is heel pijnlijk als je ouders geen contact met mij willen. En de schoonfamilie, wat vreest u concreet van hen? Ze zouden mij niet aanvaarden als schoondochter. De Nepalese mentaliteit is nog niet veranderd. Mensen zijn wel hoogopgeleid, wel nog discriminatie: lagere kasten kunnen bv nog geen tempel binnen. Maar als u zegt niet aanvaard te worden door de schoonfamilie, wat is dat concreet, gaat dat over niet uitgenodigd worden op bezoek of wat anders? Ik zou problemen krijgen als ze mij niet aanvaarden. Begrijpt u mijn vraag? AZ lacht. (...) Hoe denkt u dat zal merken dat u niet aanvaard wordt? Als iemand gehaat wordt dan zal je niet in staat zijn om een normaal leven te leiden.”* (administratief dossier, stuk 5, p. 6-7). De Raad benadrukt in dit verband dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, *quod in casu*. Overigens dient erop gewezen dat, zo geloof zou worden gehecht aan verzoeksters vrees voor haar familie en/of schoonfamilie, niet kan worden ingezien waarom zij zich niet van deze voorgehouden problemen zou kunnen onttrekken door zich elders in Nepal te vestigen, zoals de miljoenenstad Kathmandu of Biratnagar. Te meer daar uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat het onderscheid tussen kasten in stedelijke regio’s aan het verminderen is. Haar betoog dat zij dan opnieuw van nul zou moeten beginnen (administratief dossier, stuk 5, p. 9), staat hieraan niet in de weg. Waar verzoekster voorts verklaart dat zij het raar vindt om ver van haar familie te gaan wonen, dient te worden benadrukt dat dit haaks staat op haar verklaringen als zou zij haar familie vrezen (administratief dossier, stuk 5, p. 8-9).

In zoverre verzoekster in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat zij bij een terugkeer naar Nepal onterecht beschuldigd zal worden van het (aanzetten tot) bekeren van een Nepalese inwoner naar een ander geloof, waar strafrechtelijke sancties op staan in Nepal en zij vreest dat de Nepalese maatschappij zal vermoeden dat zij haar partner en haar dochter heeft bekeerd tot het christelijk geloof, komt zij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging, waarmee zij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente overweging waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt: *“Wat betreft uw vrees niet aanvaard te worden door de maatschappij omdat u een*

interkasterelatie heeft, moet allereerst opgemerkt worden dat uit informatie blijkt dat, hoewel dergelijke relaties/huwelijken nog een taboe zijn in Nepal, er een daling vast te stellen is in het aantal problemen die betrokken koppels kennen. NGO's wijzen wat dit betreft op de mogelijke positieve invloed van anti-discriminatie wetgeving. Bovendien lanceerde de Nepalese overheid het initiatief om interkaste koppels die huwen financiële steun te bieden. Informatie stelt tevens dat in stedelijke regio's, zoals de Kathmanduvlei, het onderscheid tussen kasten aan het verminderen is.

Wat betreft het feit dat u christen bent, moet - niettegenstaande antichristelijke gevoelens toenemen in Nepal (oa door hate-speech van enkele politici), en het (aanzetten tot) bekeren van anderen strafbaar is - opgemerkt worden dat personen die onterecht beschuldigd werden van bekeringsactiviteiten werden vrijgesproken waardoor christelijke leiders in Nepal hun groeiend geloof in justitie en de rechtsstaat hebben geuit, dat aanslagen tegen christelijke gemeenschappen werden/worden onderzocht door de politie, dat christelijke ziekenhuizen en welzijnsorganisaties blijven functioneren zonder overheidsbemoeienissen, en dat eerdere wetgeving waarbij Kerstdag niet langer een officiële feestdag was werd ingetrokken waarbij de eerste minister en de president openlijk hun steun betuigden. Hoewel sommige christelijke gemeenschappen melding maken van moeilijkheden inzake de toegang tot gekochte grond om begrafenissen te houden, stellen veel andere christelijke gemeenschappen dat zij nog steeds in staat zijn om grond te kopen voor begrafenissen en nog begrafenissen konden houden. In het licht van voorgaande vaststellingen kan aldus geenszins a priori gesteld worden dat u ten gevolge van uw interkasterelatie en uw religie een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zal kennen."

Met het louter betwisten van dit besluit, het citeren uit persartikels en rapporten, toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 3-5) en het betoog dat recente vervolgingen van christenen en/of de gewelddadige verstoting van personen in een interkasterelatie in Nepal erop wijzen dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op ernstige schade koestert, toont verzoekster allerminst aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoekster aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse is gesteund. Sterker nog, het "UNSCIRF Annual Report 2017 – Tier 3: Other countries/regions monitored – Nepal" van United States Commission on International Religious Freedom van 26 april 2017 (stuk 3) en het "2016 Country Reports on Human Rights Practices – Nepal" van United States Department of State van 3 maart 2017 (stuk 4) zijn eveneens terug te vinden in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie').

Overigens dient te worden opgemerkt dat verzoekster ter zitting verklaarde dat haar relatie met A. K. beëindigd is zodat dit niet langer als nieuw element kan worden aangehouden. In zoverre verzoekster ter terechtzitting nog betoogt dat zij thans vervolging vreest als alleenstaande moeder in Nepal, dient te worden opgemerkt dat zij zich beperkt tot het poneren van een blote bewering, nu zij geen enkel stuk aanbrengt waaruit blijkt dat alleenstaande vrouwen in Nepal een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade riskeren.

Alwaar verzoekster nog wijst op een vrees voor discriminerende vervolging, benadrukt de Raad te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekster maakte doorheen haar verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Nepal persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Tevens maakt verzoekster niet aannemelijk een (actuele) vrees te koesteren omwille van de anonieme dreigtelefoons die zij zou hebben ontvangen in 2014-2015, nu vooreerst dient te worden vastgesteld dat zij niet kan aangeven wie of waarom deze bedreigingen werden geuit (administratief dossier, stuk 5, p. 9). Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat de bewuste dreigtelefoons gestopt zijn in 2015 (administratief dossier, stuk 5, p. 10). Met het loutere betoog dat zij gewoon nog bang is, maakt verzoekster allerminst aannemelijk hieromtrent actueel nog problemen te vrezen bij een terugkeer naar Nepal.

Voor het overige blijft verzoekster in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door haar uiteengezette asielmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

De Raad merkt voorts op dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing aangaande de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, toegelicht in de bestreden beslissing, de ingediende stukken niet in aanmerking neemt.

2.3.2.4. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoekster worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met verzoekster. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiare beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart evenwel noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiare bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nepal actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER